

føjede han lidt efter, idet han standsede og saa' op paa Emanuel med et kunstlet fornøjet Smil. „Hvorledes har De da egentlig faaet Deres, om jeg saa maa sige, i forskellige Retninger temmelig yderliggaaende Anskuelser? En Livsanskuelse erhverver man sig dog ikke alene gennem Læsning af Bøger, selv om disse — hvad jeg indrømmer — kan bidrage til at gøre Sindet modtageligt for den personlige Paavirkning eller hjælpe til at stadfæste dennes Resultater Naturligvis,“ afbrød han pludselig sig selv og fortsatte sin Gang. „Jeg forstaar . . . Deres Hjem, Deres afdøde Moder har selvfølgelig ikke været uden Indflydelse paa Deres Udvikling. Jeg erindrer nu ogsaa, at De nævnede noget saadant, da vi i sin Tid talte sammen i Anledning af Deres Ordination. Ja, Deres Moder var en mærkelig Kvinde, saa fuld af Begejstring og opofrende Iver. Jeg kendte hende jo — hvad jeg den Gang vistnok ogsaa sagde Dem — meget godt i min Ungdom; vi tilhørte jo, om jeg saa maa sige, samme Kreds. Hendes Død gik mig derfor ogsaa i sin Tid meget nær til Hjertet. Hun var et Menneske, der ligesom var for god til denne Verden; og hvad der knækkede hende, var vel ogsaa det, at hun paa et afgørende Punkt af sit Liv manglede den Modstandskraft, den aandelige